

Samfundet ikke kan vise fra sig. Det var ogsaa dertil, vi havde den nu afdøde Arbejds-kommission. Arbejdskommissionens Op-gave var ikke blot at samle og sigte Stof, som den højtærede Indenrigsminister ud-trykte det, men det var ogsaa at drage Konklusioner af dette Stof paa en saadan Maade, at de kunde blive til Værdi for Samfundet og til Vejledning for Rigsdagen, saa at man gennem disse Konklusioner kunde finde de Veje, man mente vilde være de rigtige. Men det blev der jo ikke Lejlighed til i Arbejdskommissionen, og de Bemærknin-ger, den højtærede Indenrigsminister har fremsat her i Dag, bekræfter, at det var lovlig tidligt, Arbejdskommissionen blev ophævet.

Bl. a. byggede den højtærede Inden-riksminister for en Del sin Argumentation paa Materiale, der ligger i Arbejdskommis-sionens Sekretariat og er Kommissionens Medlemmer ganske ukendt, og som de ikke har haft Lejlighed til at se paa og tage Stilling til. Den højtærede Indenrigsminister har altsaa i sin Haand at bygge en Argumenta-tion op paa Materiale, som er os andre del-vis ubekendt, saa ogsaa af den Grund var det lovlig tidligt, Arbejdskommissionen blev ophævet. Men hvis det er muligt at føre Arbejdet videre gennem det Udvalgsar-bejde, som dette Lovforslag vil give Anled-ning og Adgang til, er det jo saare godt, og saa er det jo muligt, at man ogsaa kunde tage de andre større Problemer op, som Ar-bejdskommissionen beskæftigede sig med, og som ogsaa dette Lovforslag nødvendig-ger, at man beskæftiger sig med, samtidig med at man beskæftiger sig med Spørgs-maalet om Udbyttedeling. Det Udvalg, som faar Lejlighed til at arbejde, kan saa prøve paa at finde en Vej ud.

Den højtærede Indenrigsminister sagde for et Øjeblik siden, at Socialdemokratiet og Fagforeningerne jo var Modstandere af en Udsoning mellem Kapital og Arbejde. Nej, vi har aldrig været Modstandere af en saad-an Udsoning, men man har aldrig vist os en Vej til Udsoning, og saa længe man ikke anviser os Vejen, maa man tilgive, at vi ind-til videre regner med, at de Veje, vi anser for at være rigtige, ogsaa stadig er de rig-tige.

De Problemer, som det foreliggende Lovforslag beskæftiger sig med, har ret na-

turligt indtil denne Dag mødt en ikke ringe Skepsis indenfor Arbejderkredse og Arbej-derorganisationer. Det er jo ikke nye og ukendte økonomiske Synspunkter, der ligger til Grund for Lovforslaget, tværtimod, det er Tanker, der under forskellige Former har været fremme i Europa i de sidste hun-drede Aar, Tanker, som aldrig har kunnet slaa igennem i det produktive Liv, og som aldrig har vist deres Evne til at ændre det i den moderne Industri bestaaende Løn-system. Man er begyndt paa Udbyttede-ling hist og her, som ogsaa den ærede Ord-fører for Forslagsstillerne gjorde opmærk-som paa, man er ophørt dermed igen, det er gaaet i Bølgegang op og ned, uden at det i Virkeligheden har kunnet slaa Rod.

Fra Arbejdernes Side er Forsøg paa Udbyttedeling, som sagt, blevet mødt med ikke ringe Skepsis. Ikke fordi Arbejderne af Naturen er mistroiske — snarere er de det modsatte, nemlig godtroende og skikkelige, til Tider maaske endda for godtroende og for skikkelige —, men Arbejdernes Skepsis byg-ger paa de Erfaringer, som Livets haarde Virkelighed har givet dem, og mange af de Arbejdsgivere, som har praktiseret Udbytte-delingen, har i høj Grad bidraget til at be-fordre Arbejdernes Mistro og Skepsis. En Række af de Virksomheder, som gennem Tiderne har begyndt paa Udbyttedeling, har benyttet den som et Forsøg paa at komme Arbejdernes Organisationsret til Livs, hemme Arbejdernes Bevægelsesfrihed og sætte Splid mellem Arbejderne indbyrdes.

Jeg skal i saa Henseende blot henvise til det Selskab, som ogsaa det ærede Medlem Hr. P. Munch nævnte, den amerikanske Staaltrust. Den amerikanske Staaltrust førte i 1919 en Kamp mod Arbejdernes Or-ganisationsret, mere haardhændet, end den maaske nogen Sinde er set, en Kamp, hvori Arbejderne delvis bukkede under, og hvor man benyttede regulære Tropper til at bekæmpe Arbejderne under Strejker for deres Organisationsfrihed. Og naar den amerikanske Staaltrust saa efter at have overvundet Arbejderne kommer og siger til dem: Nu skal i skam have Andel i Udbyttet, nu vil vi gennemføre en Ordning, hvorved I bliver interesseret i Virksomheden — ja, saa maa man forstaa, at det er naturligt, at Arbejderne paa disse Omraader møder Tan-ken om Udbyttedeling med den allerstørste